

روز جهانی ناشنوایان، فرصتی برای شنیده شدن مشکلات آنها

انسان‌ها برای ارتباط گرفتن همیشه فقط به صدا و شنیدن نیاز ندارند. خیلی‌ها در سکوت زندگی می‌کنند و زبان اشاره، لبخوانی یا ابزارهای مختلف را برای گفت‌وگو به کار می‌برند.

ایسنا/آذربایجان شرقی انسان‌ها برای ارتباط گرفتن همیشه فقط به صدا و شنیدن نیاز ندارند. خیلی‌ها در سکوت زندگی می‌کنند و زبان اشاره، لب خوانی یا ابزارهای مختلف را برای گفت و گو به کار می‌برند. امروز، روز جهانی ناشنوایان، فرصتی است تا بیشتر به حقوق، نیازها و توانایی‌های این قشر توجه کنیم و یاد بگیریم چطور به آن‌ها احترام بگذاریم.

هدف اصلی این روز این است که دیوارهای ناآگاهی و بی‌توجهی کم‌کم برداشته شود و همه یاد بگیریم ارتباط فقط محدود به شنیدن نیست، بلکه با نگاه، دست‌ها و دل هم می‌شود با هم حرف زد. روز ناشنوایان در حقیقت روز یاد گرفتن همدلی و همراهی است، زیرا همه انسان‌ها، با هر شرایطی، حق دارند دیده شوند، شنیده شوند و در جامعه جایگاهی برابر داشته باشند.

امروز فناوری‌های نوین هم کمک بزرگی به ناشنوایان کرده است. گوشی‌های همراه، نرم‌افزارهای تبدیل گفتار به متن و ویدئوهای آموزشی زبان اشاره باعث شده‌اند ارتباط راحت‌تر شود. اما همچنان مهم‌تر از همه، نگاه و رفتار درست با ناشنوایان است. زیرا تمامی این افراد در کار، تحصیل و زندگی اجتماعی، برابر با دیگران، حق دارند.

در این روز بهتر است بیاموزیم که تفاوت‌ها دلیل جدایی نیست، بلکه فرصتی برای شناخت بهتر یکدیگر است. اگر یاد بگیریم کمی صبورتر باشیم و راه‌های مختلف ارتباط را بشناسیم، جامعه‌ای مهربان‌تر و برابرتر خواهیم داشت. ناشنوایان بخشی از همین جامعه هستند و حضورشان رنگ تازه‌ای به زندگی جمعی ما می‌دهد.

وقتی به نزدیکی قانون‌گذاران آذربایجان شرقی برسیم، دریایی از گفت‌وگو میان چند دوست را می‌بینیم. در سکوت مطلق، دستان و انگشتان به اعماق ذهن نفوذ کرده و مراد دل را خطاب می‌کند. در همین چند ثانیه اول، موجی از اشارات این زبان پشت سر هم چیده می‌شوند و مکالمه ادامه می‌یابد.

داخل دفتر مدیریت این قانون، محمد رمضانی، مدیرعامل و عضو هیأت مدیره قانون ناشنوایان آذربایجان شرقی و همچنین رئیس هیأت مدیره شبکه ملی ناشنوایان ایران، در گفت‌وگو با ایسنا، خود را اینگونه معرفی کرد: ناشنوا هستم و حدود ۳۵ سال است که در قانون ناشنوایان خدمت می‌کنم. در این سال‌ها همواره تلاش کرده‌ام برای ارتقای جایگاه ناشنوایان، دفاع از حقوق آنان و فراهم کردن زمینه مشارکت فعال‌شان در جامعه قدم بردارم.

وی در ادامه افزود: بزرگ‌ترین چالش من و بسیاری از ناشنوایان در زندگی روزمره، محدودیت دسترسی به ارتباطات برابر است. نبود مترجم زبان اشاره در مراکز اداری، آموزشی، درمانی و حتی رسانه‌ها باعث می‌شود انجام امور ساده، برای ما بسیار سخت و زمان‌بر شود. در فعالیت‌های کاری نیز به دلیل آشنا نبودن بسیاری از افراد با زبان اشاره یا ابزارهای مناسب ارتباطی، ناچاریم انرژی و تلاش بیشتری برای رساندن منظورمان صرف کنیم.

وی دیدگاه جامعه به ناشنوایان و کم‌شنوایان را بدین گونه توصیف کرد: نگاه جامعه به ناشنوایان هنوز با ناآگاهی همراه است. خیلی‌ها ناشنوایی را به معنای ناتوانی می‌دانند، در حالی که ناشنوایی صرفاً یک تفاوت در شیوه ارتباط است. من ترجیح می‌دهم جامعه ما را به عنوان افراد توانمند بشناسد؛ کسانی که اگر فرصت‌های برابر و دسترسی مناسب داشته باشند، می‌توانند در همه عرصه‌ها موفق باشند.

رمضانی تصریح کرد: دولت و به ویژه سازمان بهزیستی موظف هستند قانون حمایت از حقوق معلولان را به طور کامل اجرا کنند، اما متأسفانه این اتفاق نیفتاده است. نه تنها در این دولت، بلکه در دولت‌های پیشین نیز بیشترین سهم تبعیض متوجه ناشنوایان و دیگر افراد دارای معلولیت بوده است. وعده‌ها زیاد بوده اما در عمل، اجرای ناقص قوانین و بی‌توجهی به نیازهای واقعی ما باعث شده همچنان با مشکلات جدی روبه‌رو باشیم.

وی همچنین خاطرنشان کرد: کمبود مترجم زبان اشاره در ادارات، مراکز درمانی و دادگاه‌ها، نبود زیرساخت‌های دسترسی‌پذیر در رسانه‌ها و فضاهای عمومی، نادیده گرفتن حق ناشنوایان در آموزش برابر و همچنین محدودیت منابع مالی برای انجمن‌ها تنها

بخشی از این چالش هاست.

وی افزود: با این حال، ما امیدواریم دولت فعلی با نگاهی متفاوت، صدای بی صدایان باشد؛ یعنی ناشنوایان را نه از دریچه ترحم، بلکه به عنوان شهروندان برابر ببیند و با اقدامات عملی، زمینه حضور فعال تر آن ها را در جامعه فراهم کند. اجرای کامل و واقعی قانون، نخستین گام در این مسیر است.

رمضانی در پایان سخنانش بیان کرد: ناشنوایان بخشی از این جامعه هستند و حق دارند همان فرصت ها و امکاناتی را داشته باشند که دیگر شهروندان دارند. اگر دسترسی برابر فراهم شود، ما می توانیم در کنار دیگران، نقش مهمی در پیشرفت کشور ایفا کنیم. هفته جهانی ناشنوایان فرصتی است برای یادآوری اینکه زبان اشاره یک زبان زنده و غنی است و باید در سطح ملی بیشتر به رسمیت شناخته شود.

مدیرکل بهزیستی آذربایجان شرقی نیز در گفت و گو با ایسنا با بیان اینکه در حال حاضر ۸۵ هزار و ۶۵۹ نفر دارای معلولیت تحت پوشش بهزیستی استان هستند، گفت: از این تعداد ۱۴ هزار و ۱۸۵ نفر (۱۶.۵ درصد) معلولیت شنوایی دارند.

فرگل صحاف با اشاره به هشتم مهر، روز جهانی ناشنوایان گفت: شدت ناشنوایی در ۲۶۰۶ نفر خفیف، ۵۶۵۵ نفر متوسط، ۴۹۶۳ نفر شدید و ۹۶۱ نفر خیلی شدید است. ۵۹۲۵ نفر از این گروه زنان (۴۱.۸ درصد) و ۸۲۶۰ نفر مردان (۵۸.۲ درصد) هستند.